

# HØJESTERET FRIFINDER TIDLIGERE LEDELSESMEDLEMMER I EIK BANK DANMARK

Højesteret har den 22. juni 2020 frifundet en række tidligere ledelsesmedlemmer i Eik Bank Danmark ("Banken") for erstatningsansvar i forbindelse med Bankens bevilling af lån til Schaumann-Koncernen ("Koncernen"). Dermed ændrer Højesteret den afgørelse, som Østre Landsret traf i 2018, hvorefter fire ledelsesmedlemmer blev fundet erstatningsansvarlige som følge af Bankens beslutning om at bevillige lån. Højesteret lægger betydelig vægt på ledelsens forretningsmæssige skøn over bevillingens forsvarlighed samt ledelsens vurdering af, at der forelå tilstrækkelige oplysninger. Således understreger Højesteret, at ledelsen i danske selskaber har et betydeligt forretningsmæssigt skøn, så længe beslutningerne rimeligvis må anses for at være forsvarlige og truffet på et oplyst grundlag. Dommen er således af stor betydning for ikke blot finansielle virksomheder, men for danske selskaber i almindelighed. Dommen og dens konsekvenser i relation til ledelsens beslutninger og ansvar vil blive nærmere gennemgået i det følgende.

## BAGGRUND

Den 19. februar 2009 bevilligede Banken et lån på 86 mio. kr. til Koncernens køb af en ejendom i Ringsted, hvorved Koncernen reelt overtog det lån, som Banken havde ydet til den tidligere ejer, Stones Invest A/S under konkurs. Banken bevilligede samtidig et lån på 40 mio. kr. til Koncernen, hvoraf 11,5 mio. kr. skulle anvendes til ombygning af en ejendom i Birkerød, mens 28,5 mio. kr., ydet med sikkerhed i ejendommen i Birkerød, skulle anvendes til forbedre Koncernens likviditet.

Det fremgår af de afgivne forklaringer, at det var et bærende hensyn bag beslutningen, at Koncernen reelt skulle overtage den tidligere låntagers gæld, således at Banken undgik tab på dette, hvilket synes at have været det bærende argument fra Bankens side.

## ØSTRE LANDSRETS DOM

Sagen i Østre Landsret angik en række engagementer. Imidlertid blev der alene statueret erstatningsansvar for ledelsesmedlemmerne i relation til lånet på 28,5 mio. kr. Østre Landsret lagde vægt på følgende momenter.

- Lånet blev ydet i februar 2009, hvor den daværende finanskrisen havde stået på i ca. 1/2 år
- Siden oktober 2008 havde det ikke været Bankens strategi at søge efter nye ejendomsengagementer
- Engagementet med Koncernen var det eneste større ejendomsengagement, som Banken påtog sig i perioden
- I Bankens kreditindstilling var Koncernens betalingssevne, betalingsvilje og den stillede sikkerhed blevet anset for "betænkelig"
- Det fremgik af Bankens kreditindstilling, at likviditeten var knap, og lånebeløbet på 28,5 mio. kr. skulle reelt gå til at styrke likviditeten for Koncernen

- Der var betydelige risici hos Koncernen, og denne risikerede problemer, hvis Amagerbanken ikke klarede sig gennem krisen
- Bestyrelsen var bevidst om risikoen, da bestyrelsen havde udtrykt ønske om, at bl.a. lånet vedrørende ejendommen i Birkerød skulle søges reduceret, men at dette ikke skete
- Der var ikke foretaget en vurdering af ejendommen i Birkerød eller af mulighederne for at udleje denne fuldt ud
- Banken var bekendt med, at lejeindtægterne ikke kunne servicere gælden
- Koncernen, der havde stillet selvskyldnerkaution, manglede likviditet og dens fremtid var forbundet med betydelige risici

Østre Landsret var herefter af den opfattelse, at engagementet blev bevilliget på et ufuldstændigt grundlag.

Visse af ledelsesmedlemmerne havde forklaret, at der var en sammenhæng mellem lånet vedrørende ejendommen i Birkerød og ejendommen i Ringsted, således at det kunne være en fordel at lade Koncernen overtage ejendommen i Ringsted for at undgå et tvangssalg til en meget lav pris. Ved at yde et lån til at styrke Koncernens likviditet kunne der efter de pågældende ledelsesmedlemmers opfattelse således undgås et endnu større tab ved tvangssalg.

Hertil anførte Østre Landsret imidlertid, at vurderingen af ejendommen i Ringsted foretaget i september 2008 viste en betydeligt højere værdi uden behov for nedskrivning på engagementet. Ligeledes fremgik det, at ejendommen i Birkerød ikke kunne servicere lånet, hvilket også fremgik af kreditindstillingen, ligesom der ikke var foretaget en vurdering af ejendommen i Birkerød.

Østre Landsret konkluderede herefter, at det havde været uforsvarligt at bevillige lånet på 28,5 mio. kr., ligesom det ikke havde været hverken nødvendigt eller forsvarligt for at afværge tab, men i stedet medførte en overhængende risiko for yderligere tab svarende til det udlånte beløb.

## HØJESTERETS DOM

Spørgsmålet for Højesteret var, om det havde været ansvarspådragende for Bankens ledelse at yde den sidste del af lånet på 28,5 mio. kr.

Højesteret anførte, at det vil kunne indgå i forsvarlighedsvurderingen, om Banken efter en samlet vurdering ved at yde lånet ville opnå en mere fordelagtig position. Dette gælder både i tilfælde, hvor en kunde som betingelse for at overtage en anden kundes nye engagement kræver et nyt lån, samt hvor der ydes lån til nødlidende kunder i øvrigt. Vurderingen skal inddrage både risikoen ved det tidligere engagement og ved det nye lån. Hvorvidt en given bevilling er forsvarlig, afhænger herefter af en konkret vurdering, hvori størrelsen af lånet sammenholdt med risikoen for tab indgår.

Det er i denne forbindelse særdeles vigtigt, når Højesteret anfører, at der må udvises forsigtighed med at tilsidesætte ledelsens forretningsmæssige skøn. Ligeledes anfører Højesteret, at bevillingen er sket på grundlag af en kreditind-

stilling, hvori indgår oplysninger om formål, økonomiske forhold, stillet sikkerhed, Koncernens evne til at drive virksomhed mv.

Herefter konstaterer Højesteret, at der ikke i den konkrete sag er grundlag for at tilsidesætte ledelsens forretningsmæssige skøn, hvorefter beslutningen om at yde bevillingen var forsvarlig. Dette gælder både ledelsens vurdering af, hvorvidt lånet ville være egnet til at undgå eller reducere tab på den tidligere låntager, men også vurderingen af risikoen samt behovet for at indhente en vurdering.

## **VORES VURDERING**

Med afgørelsen har Højesteret fastslået, at der skal udvises betydelig tilbageholdenhed med at tilsidesætte ledelsens forretningsmæssige skøn, når beslutninger er rimeligt begrundede og træffes på et oplyst grundlag. At en beslutning således ikke har været den rigtige eller ikke har været "nødvendig", kan således ikke i sig selv medføre, at ledelsen ifalder ansvar, når denne i øvrigt har ageret i overensstemmelse med disse krav. Med dommen er der skabt en betydelig klarhed i retstilstanden, og dommen må antages at få stor betydning for fremtidige sager om ledelsesansvar. Dommen understreger dog samtidig vigtigheden af, at ledelsen efterfølgende kan redegøre for og dokumentere, hvorfor en beslutning konkret blev anset for at være forsvarlig, og at ledelsen i forbindelse med beslutningen har været i besiddelse af det fornødne grundlag.

## KONTAKT

---



### **Dan Moalem**

PARTNER

Tel. +45 33 77 90 10  
Mob. +45 30 37 96 10  
DMO@mwblaw.dk



### **Thomas Weitemeyer**

PARTNER

Tel. +45 33 77 90 90  
Mob. +45 30 37 96 90  
TWE@mwblaw.dk



### **Frantz Sigersted-Rasmussen**

PARTNER

Tel. +45 33 77 90 80  
Mob. +45 30 37 96 80  
FSR@mwblaw.dk



### **Henning Hedegaard Thomsen**

ADVOKAT

Tel. +45 33 77 90 18  
Mob. +45 30 37 96 18  
HHT@mwblaw.dk

Ovenstående er ikke juridisk rådgivning, og Moalem Weitemeyer Bendtsen indestår ikke for, at indholdet af ovenstående er korrekt.

Moalem Weitemeyer Bendtsen har med ovenstående ikke påtaget sig ansvar af nogen art som konsekvens af en læsers benyttelse af ovenstående som grundlag for beslutninger eller overvejelser.